

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi pozwanych
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w T. z dnia 14 grudnia 2005 r., sygn. akt VIII Ca (...),
w sprawie z powództwa S. G.
przeciwko Ł. G. i L. G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 lutego 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Pozwani Ł. G. i L. G. wnieśli skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 14 grudnia 2005 r., powołując jako jej podstawę naruszenie prawa materialnego – art. 415 i 361 k.c.

Sąd Najwyższy stwierdził, że skarga ta nie czyni zadość istotnym wymaganiom, przewidzianym w art. 424⁵ § 1 pkt 3 i 4 k.p.c.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie już wyjaśniano, że każde z wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. ma charakter samoistny i musi być spełnione samodzielnie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 21/05 i z dnia 5 lipca 2006r., IV CNP 25/06). W przepisie tym wyraźnie wyodrębniono dwa różne wymagania, spełniające różne funkcje – przytoczenie podstaw skargi i ich uzasadnienie (pkt 2) oraz wskazanie przepisu prawa, z którym orzeczenie to jest niezgodne (pkt 3). Przy takiej konstrukcji

przepisu jest niewątpliwe, że skarga musi zawierać każdy z tych elementów, przedstawiony odrębnie. Wady powołane w ramach podstaw skargi nie zawsze powodują niezgodność orzeczenia z prawem, a przepisy wskazane w podstawach jako naruszone nie muszą być tożsame z przepisami, z którymi zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. W skardze pozwanych nie został wskazany przepis prawa, z którym – ich zdaniem – jest niezgodne prawomocne orzeczenie, co oznacza, że skarga nie spełnia jednego z istotnych wymagań (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.) i z tej już przyczyny podlega odrzuceniu przez Sąd Najwyższy (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Nie zostało także spełnione wymaganie uprawdopodobnienia szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wymaganie to jest spełnione, gdy skarżący przedstawi prawnie uargumentowany wywód, przekonujący, że szkoda już nastąpiła, określający jej wysokość i postać oraz związek przyczynowy z wydaniem zaskarżonego orzeczenia a także powoła dowody lub inne środki, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16, z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/08, OSNC 2007, nr 7-8, poz. 41, z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06 i z dnia 27 lipca 2006 r., II BP 11/06, OSNP 2007, nr 15-16, poz. 223). Konfrontacja tych wymagań z treścią skargi nie pozwala na uznanie, by w skardze została uprawdopodobniona szkoda w rozumieniu art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Ten brak również uzasadnia odrzucenie skargi na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.